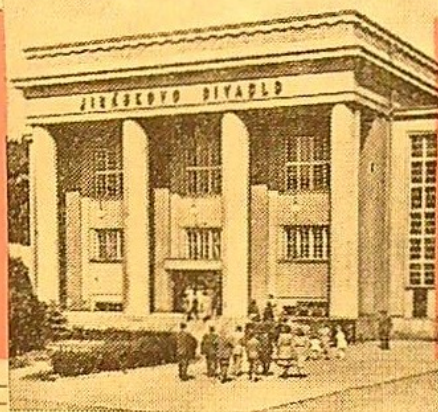

Cena 50 haléřů

Hronov 24. srpna 1963

u nás

Když se dílo podaří

Ne bez určitých obav byla přijata zpráva, že amatérský soubor si zvolil k nastudování Dürrenmattovy Fyziky. V této, na první pohled možná jednoduché hře, objevil kritik Divadelních novin Aleš Fuchs dvanáct rozličných poloh (od detektivky, přes jakousi rodinnou selanku, k milostnému duetu a odtud přímo k psychologickému dramatu v závěru druhé půle). Střídání rozličných žánrových poloh se stalo tvrdým oříškem, obtížným k rozlousknutí i pro profesionální divadlo. Odtud pramení obavy a ze stejného pramene vyvěrají příjemné překvapení a uspokojení z věřejšího představení.

Makytá Púchov je zkušený soubor, ale i jiné soubory vystupující na letošním JH patří ke zkušeným a přece se jim nepodařilo splnit očekávání na hrách mnohem snazších. Míle překvapila vzácná fixace inscenačního záměru a jeho výklad. Představení mělo pevný tvar a poštizení Dürrenmattových myšlenek se ukázalo v nejednom případě ústřednější a cílevědomější, než např. profesionální inscenace v MDP.

Režie Milky Čibénkové, krom správného uchopení hry, dokázala odhadnout i míru možnosti talentovaného souboru. V nejedné situaci dovedla vkusně a s citlivou mírou naplnit jevištní prostor, zvláště v autorem nevypracovaných scénách, kdy se na scéně objeví policejní úředníci, nebo v případě vraždy sestry Moniky, které by mohly svádět k nejrozličnějším (a ne právě nejvhodnějším) způsobům interpretace.

Abychom se znímili o všech kladech, je třeba ještě zaznamenat výbornou atmosféru scény setkání Möbia s manželkou a dětmi a vlastní výkon Viliama Hoďoně v roli Möbia.

Je však třeba zaznamenat i problémy inscenace, s nimiž se soubor nedokázal beze zbytku vyrovnat. Základem dotvoření jinak správného poštizení myšlenky, je zřetelnější odlišení jednotlivých žánrových poloh (komedie, detektivky, dramatu). Nevyrovnanost některých hereckých výkonů, zvláště v druhé části hry, spo-

čívá v disproporcích mezi výkony trojice fyziků: Möbius kontra Newton a Einstein.

Milce Záleské v roli slečny von Zand se daří lépe v první konverzační půli hry. To se ostatně jeví i u obou Möbiových protihráčů. Jakoby dramatický závěr a jeho myšlenková i akční naléhavost svazovala hercům ruce.

Ještě závěrem je třeba poznamenat, že není třeba, aby se soubor bál zahrát začátek hry jako detektivní komedii a zdůraznit vtipné akcenty předlohy (např. slovní hříčky vražda-nehoda, vrah-pachatel atd.). Opravdu zde není třeba se obávat diváckého smíchu. Tím více pak může vyniknout náhlý zvrat v druhé části hry.

Čestné vyrovnání se souboru s Dürrenmattem patří ke kladům a výhrám letošního 33. JH, a to nejen v režijní a herecké, ale i ve výtvarné složce inscenace.

Pracovní kolektiv

OD PLIC i klidně

se diskutovalo, hovořilo, mluvilo, řečnilo, argumentovalo, objasňovalo a vysvětlovalo na volné tribuně, která byla uspořádána v pátek odpoledne ve Slávii. Slyšeli jsme diskusní příspěvky rozhořčené, jež tvrdě kritizovaly výběrovou porotu, slyšeli jsme i klidné a rozvážené, jež obracely pozornost na závažnější problémy hnutí. Vystoupili jako vždy řečníci tzv. táboroví, kteří z nepodstatných otázek by chtěli udělat světodějnou záležitost, vystoupili i takoví, kteří přišli s podnětnými nápady a návrhy. Tečkou za celou diskusi bylo závěrečné slovo Jiřího Beneše, které nejen zklidnilo rozčeřenou hladinu různých protichůdných názorů, ale hlavně osvětlilo četné nejasnosti.

Mnoho záležitostí ovšem ještě zůstalo otevřených; ale i když příležitost takto otevřeně hovořit z očí do očí je jen jednou v roce, jiná volná tribuna, kde lze pokračovat, trvá celoročně. Touto tribunou je náš měsíčník Ochotnické divadlo. Neměli bychom na to zapomínat. -jvl

Záběr z inscenace Dürrenmattových Fyziků

Už abychom začali přemýšlet jaké to bude v Hronově za rok. Lekce, které nám dal letos život jsou nepříjemné a trpké. Nejtrpčí je asi ta, že si musíme — ať chceme nebo ne — přiznat, jaká je neveselá situace v těch souborech, které hrají jen celovečerní hry a jak těžké je vybírání hronovských představení. — Teprve tato zkušenost (a bohužel mnohdy ne přesvědčení o podstatě věci) otvírá v myšlení mnohých ochotnických pracovníků brány kabaretu, divadlům poezie a pantomimě na Jiráskův Hronov. Po letošním ročníku těch, kterým se prolínání forem na Hronově nezdálo, asi ubude. Ale bojím se, aby to, co se v myslích už změnilo, nebylo otřeseno předpisem a třeba dobře míněnými zásadami Soutěže tvořivosti mládeže a pracujících.

Na příští rok jsou naplánovány jako ústřední přehlídky i Jiráskův Hronov i Šrámkův Písek i Wolkrův Prostějov. Každá přehlídka s vyhraněným programem určeným formou vystoupení.

Nejsem tak velký optimista abych věřil, že pořadatelé si dovolí takový přepych, aby podnětné inscenace ze Šrámkova Písku (kabarety) a z Wolkrůva Prostějova (divadla poezie a

OBAVY

recitátory) vyslali také na Jiráskův Hronov. Dá se tedy předpokládat, že Jiráskovu Hronovu zbudě jen tradiční činohra. (Domyslete si, jak by vypadala letošní přehlídka v takové koncepci!) Zatím co tedy logický vývoj v souborech vede k prolínání forem, přehlídková opatření tento proces nerespektují, ba jsou tu oprávněné obavy, že vybojované pojetí Jiráskova Hronova bude opuštěno. Neobstojí výklad, že speciální přehlídka celovečerních her je nutná právě pro neutěšený stav. Na tento výklad přece zahynul Šrámkův Písek v podobě přehlídky dětských souborů. — Ano, správně citíte podtext. Bál bych se pak o osud Jiráskova Hronova.

Obava druhá: Říkali jsme si jak by bylo moudré, aby i pro příští léta bylo zachováno základní heslo přehlídky: jak ochotnické divadlo pomáhá výchově socialistické mládeže. Při vši složitosti průběhu 33. Jiráskova Hronova se mi zdá, že si budeme moci dát odpověď dosti jasnou. Divadlo, které vychází z vlastního pocitu a potřeby mladých, zároveň pomáhá je-

jich výchově. Neumím si představit pokračování v tomto hledání bez kabaretů a poezie, bez větší řady experimentů než jsme letos zažili. Už to tak bývá (a bylo to i letos) že některá představení z různých důvodů se nedostanou na krajské dny ani do krajských kol soutěže. Přimlouvám se za takovou pasáž v zásadách pro výběr představení na 34. Jiráskův Hronov, kde by výběrové porotě bylo umožněno a dokonce uloženo vybrat a vyhledat i ta hledající a podnětná představení, která se z nějakých důvodů na krajské přehlídky nedostala.

To všechno proto, abychom si za rok znovu nemuseli sypat popel na hlavu, aby zásady pro pořádání přehlídek nekulhaly za životem, za logickými procesy ve vývoji ochotnického divadelnictví, abychom tak často nemuseli argumentovat po sehraných představeních se stavem ochotnického divadla, když jsme měli v úmyslu na vybraných představeních ukazovat cestu kupředu.

JIRÍ VALENTA

STÍŽNOSTI a PŘÁNÍ

Využívám zpravodaje U nás k podání stížností na Jana Votruba jako člena výběrové poroty, odpovídající za dramaturgickou sestavu letošního Hronova, že za dobu devíti měsíců, po které byl v divadelním oddělení ÚDLUT, nerozpoznal celou hloubku nebezpečí a zastaralosti dosavadní výběrové koncepce, složené z různých zbožných přání, sice velmi správných a poctivých, ale ve svém celku tvořících nezdravá měřítka a ohledy k hlediskům i tradicím Jiráskova Hronova. Podávám na něho stížnost, že se zatím nedostal k prozkoumání specifiky amatérského umění a tvorby v tom, jaké vlivy způsobují rozkolísanost úrovně představení, které je při výběru často výborné a později špatné, že se zatím nezabýval tím, co mobilizuje a inspiruje amatérského režiséra a herce k tvůrčímu výkonu a jaké okolnosti jej degradují na pouhé pasivní tlumočení textu, takže vyniknou okamžitě všechny slabiny nejen dovedností hereckých, ale i dramatické předlohy. Nedostal se ještě ke zkoumání příčin a vlivu proměny prostředí na výkon souboru a na subjekt kritika (porotce).

Uvědomil si pozdě formalismus, který se projevuje v nutnosti napřechovat sedm dnů dlouhé hronovské přehlídkové střevo prejetem představení za každou cenu, ačkoli ten prejt vystačí jen třeba na pět dnů.

Tyto základní nejasnosti mají zřejmě již po několik let — se stoupajícími obecnými nároky — vliv na kvalitu výběru představení, ačkoli jsou poroty každoročně v jiném složení...

Kritizují ho raději písemně, protože co je psáno, to je dáno a protože okamžitě a upřímně sebekritiky jsou jen zadostiučiněním pro ty, kteří v případě malého čekají nedečkavě na sebestmrsání viníka — čímž považují

často věc za vyřízenou. To je velmi pohodlné. Když mužstvo prohraje tři fotbalové zápasy, dostane vynadáno trenér, že špatně sestavil mužstvo. To je v pořádku. Ale možná také, že mužstvo by potřebovalo doplnit o nové hráče. Jestliže proto vědí účastníci letošního Hronova o představení ve svém okrese nebo kraji, o němž se domnívají, že v dubnu a květnu bylo lepší než některá představení hronovská, ať oznámí laskavě název hry a jméno souboru ještě dnes v redakci zpravodaje U nás. Votruba se v rámci své výkonné práce pojede na takové představení podívat (je-li ještě v repertoáru) a třeba se taky zeptá, proč nebylo na krajských dnech. K správné kritice je třeba argumentů. K správné sebekritice taky. Jinak je to jen jakási emocionální omluva, pro věc neúčinná.

Mám proto přání, ať Votruba rozpracuje s dalšími soudruhy některé

z uvedených otázek, protože tyto problémy jsou vážné a bylo by třeba je už řešit. Pomohlo by to jak práci souborů, tak činnosti porot, od ústřední po místní. Jinak se pořád budeme dožívat nepříjemných rozčarování a pořád se budeme divit „ježišmarjá, jak je to možné!“ — Tedy: zkvalitnit nejen porotce, ale i metodiku porotní, kritické práce — což předpokládá znát některé zvláštnosti tvůrčího procesu a proměnlivosti výsledků tvorby amatérů.

A přání číslo dvě: ať téže či pár rozpracovaných otázek otiskne Votruba v některém z nejbližších čísel Ochotnického divadla. Ať místo rozhršení v podobě tří zdravasů udělá něco, čím by pomohl učinit práci porot objektivnější a výkony souborů zafixovanější, trvalejší. — „Vyhráme si rukávy“ a špekulujme, jak zlepšit výběr pro Hronov, což souvisí s řízením ochotnické práce. Ať v příštím hronovském prejtu je více životodárných blávků.

JAN VOTRUBA

Co si odvezu z Hronova

40 roků jsem hrál a naposledy i režiroval divadelní hry tak, jak mě učili moji předchůdci, od nichž jsem převzal štafetu. Věrně, obětavě a setrvačně jsem táhl ochotnickou káru až do nynějších dnů. Hráli jsme si na malé hromádce písečku, pěkně po svém, po „našem rozumu“, v závětrí — kritika starých návštěvníků nás chválila.

Teprve tady v Hronově jsem — doufám — našel příčiny.

Po zhlédnutí několika představení, po vyčerpávajícím rozboru těchto inscenací jsem pochopil ten veliký rozdíl mezi starým a novým divadlem. Pochopil jsem, jak hluboce se život změnil a dnes už vím a chápu, jak asi tento nový život tvořit a učit na

jevišti. Dnes už vím, jak budu divadelní knížku číst, jak se mám pít po záměru dramatika, abych jej přenesl na herce, protože herce je hlavní nositel autorovy myšlenky. Dozvěděl jsem se jak rozkrýti text — i co to je ten rytmus. Budu se moci pokusit společně se souborem uplatnit také jinou cestu a využít některých talentů a uplatnit nové nápady, formy a prvky.

Milí přátelé z Kadaně — tohle všechno si odtud chci přivést. Rozdělím se s vámi o všechno a potom — potom zkusíme hrát opravdové divadlo dneška, ve kterém bude život činorodý, život — pěkná široká cesta a pravda.

Rudolf Holub, Kadaně

HOVOŘÍME S GOTTWALDOVSKÝMI

Z Gottwaldova přijíždí soubor ZK ROH Svit ZPSRŘ se hrou Františka Hrubína Křišťálové noci. Hovořili jsme s vedoucím souboru a s režisérkou hronovské inscenace.

Za jakých podmínek pracuje váš soubor?

Jsmo jedním z řady kroužků našeho závodního klubu. Bez vlastního sálu, bez jeviště. Pracujeme ve zkušebně, ze které vyjíždíme na zájezdy. Pravidelně objíždíme 42 obcí jako zájezdové divadlo. Stejně tak si počínají i ostatní kroužky našeho ZK. Zájezdová činnost je dost vyčerpávající, zejména i proto, že technické práce dělají herci sami. Ale jezdíme dost a rádi.

Jak je to ve vašem případě s metodickou pomocí?

Ač to zní možná podivně, dobře se nám spolupracuje s Okresním poradním sborem. Kromě toho máme stálého profesionálního spolupracovníka z Divadla pracujících soudruha Kubíčka, jehož pomoc je pravidelná. Škoda, pro nás, že od nové sezóny odchází do Pardubic (jako režisér). Ale i tak s námi bude spolupracovat.

To je tedy metodická pomoc. A co váš závodní klub?

Naše povídání vypadá až moc kladně. Ani tady si nemůžeme stěžovat. ZK si plně uvědomuje význam naší činnosti a poskytuje nám všemožnou

pomoc. Malý příklad: Na náš zájezd sem do Hronova doplácí 8.000 Kčs. A to by snad při špatném vztahu k naší práci přece jen neposkytnul. Domníváme se, že pozornost ZK je jednou ze základních příčin vzniku a činnosti i řady dalších kroužků.

Je to dost neobvyklé. Ale je to fakt. Máte problémy s omlazením souboru?

Do nové sezóny vstupujeme spolu s jedenácti novými členy (děvčaty), které k nám přicházejí ze souboru pionýrského domu. Proto můžeme začít uskutečňovat pravidelná nedělní představení pro dětské obecnstvo.

A co váš vnitrosouborový život?

Zkoušíme 3× týdně, scházíme se ovšem častěji k pravidelným návštěvám divadelních představení, ale i k oslavám různých rodinných událostí. Snad i svatba je takovou událostí. Máme už několik souborových manželství. Před Hronovem jsme byli na týdenním souborovém soustředění v Polici nad Metují (čas našich členů byl vzat z dovolených). To pochopitelně k vnitrosouborovému životu jenom přispívá.

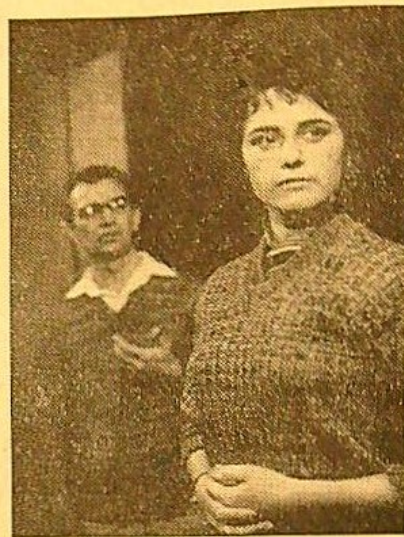
Možná i k těm svatbám. Chtěl jsem se vás původně zeptat na váš názor na „krizi“ ochotnického divadla. Ve vašem případě by to ovšem spíše než solidní otázka, byla provokace. Na dnešní volné tribuně se hovo-

řilo i o neúčasti inscenace některé hry Aloise Jiráska. Jaký je váš názor?

Kdyby se našla dobrá inscenace, pak prosím. Ale z nouze čnost? Proč?

Konečně, proč! Máte pravdu. Děkuji a zlomte vaz!

Rozmlouval P. Bošek

Záběr z gottwaldovské inscenace Křišťálové noci, již bude zakončen letošní 33. JH.

Díváme sa na HRON-TELE-DIF

Vedúci, fotoreportéri, reportéri, zvukári, hlásatelia — 15 mladých chlapcov a dievčat stmelilo sa do tvorivého kolektívu, aby uplatnili svoj mladý elán, nápaditosť a pohotovosť. Vyše dvesto hronovských občanov a návštevníkov prehliadky večer čo večer sledovalo prácu týchto nadšených mladých ľudí. Zvedavosť mi nedala, aby som si nezašla do tejto tvorivej kuchyne a nezoznámila sa s autormi každovečerných programov. Priznám sa, prekvapili ma. Veľmi príjemne. Vedúci štúdia Lubomír Červený, spolu s ostatnými prítomnými spolupracov-

ními ochotne a bez rozpakov zoznámil ma so všetkým, čo s ich prácou súvisí.

1. Ako ste prišli na túto myšlienku a kto vlastne ste?

— HRONTELEDIF sme začali robiť už pred dvoma rokmi. Vlni sme ho nerobili, až teraz. Väčšinou sme študenti rôznych škôl, no máme medzi sebou i takých, ktorí s nami spolupracujú po svojom zamestnaní, alebo majú dovolenku, či neplatené voľno.

2. Môžete mi povedať niekoľko slov o tom, ako pripravujete program?

— Máme redaktorov pre zbieranie materiálov, fotoreportéra, ktorý robí zábery z popoludňajších predstavení, hneď ich spracúva, takže ich máme už vo večernom programe, texty si píšeme sami z nabitých materiálov, predpoludňajším natáčame — čo je podstatné zlepšenie oproti prvému ročníku, keď sme hovorili priamo na mikrofón, niekedy s brebťami.

3. Ktoré pravidelné — či nepravidelné rubriky máte v programe?

— Pravidelnými reláciami boli: Zpráva, Súbor a patróni (zábery z víťania súborov), Rozhovor pri mikrofóne, Program budúceho dňa, Filmový medailónik a Hudba na dobrou noc. — Ako humorné programy striedali sa: Padoláček, Postřehy, Střípky a Perličky.

4. A čo na budúci rok?

— Rozhodne niečo pripravíme. Chceli by sme to však zdokonalit.

5. Myslím, že vám treba poďakovať za túto vašu svedomitú a obetavú prácu. Rozhodne ste ňou obohatili program tohoročnej prehliadky. Skutočne obdivujem i to, ako ste si usporiadali vysielačie priestory, kabínu, nahrávacie štúdio a aj výstavku fotografií, ktorú tu vidím, svedčí o vašom vkuse a estetickom čítaní. A tak je to správne. Teším sa na vašu prácu v budúcom roku a na prekvapenie, ktoré nám pripravíte.

Mnoho chuti do ďalšej práce!

Zhovárala sa:

HANKA KRČULOVÁ

Ohlédnutí nazpět za Divadélkem Pod okapem

NA KUS ŘEČI O 33 HRONOVECH

(Dokončení)

Na dosavadních 33 Hronovech byly uvedeny hry celkem 159 autorů, z toho 82 autorů českých, 18 slovenských, 27 ruských a sovětských a 32 autorů ostatních literatur. Z českých autorů pochopitelně drží primát Al. Jirásek, jehož hry byly hrány 44krát ve 107 představeních. 10krát byl uveden J. K. Tyl, 8krát K. Čapek, 6krát L. Stroupežnický atd. Ze slovenských autorů byly nejčastěji (celkem 5krát) uváděny hry J. Gregora Tajovského. Trojici nejvíce hraných ruských a sovětských autorů tvoří M. Gorkij (6krát), A. P. Čechov a A. S. Makarenko (oba 4krát). Z autorů ostatních literatur byly hrány především hry B. Brechta, celkem 3krát.

Nejrozsáhlejší Hronov byl XIX., který trval od 6. do 22. srpna 1949 a na němž bylo uvedeno 21 inscenací; nejskrovnější byl válečný XII. v roce 1942, kdy hrály pouze 2 soubory. Je jisté zajímavé, že také existoval Hro-

nov, na kterém ochotníci vůbec nehráli: byl to XIV. JH v roce 1944, který byl nacisty zakázán — k pohostinským hrám však dostala povolení profesionální divadelní společnost Marečkova, která zde uvedla pět her (přesný program tohoto Hronova se bohužel v kartotéce L. Fialy nezachoval).

Bez zajímavosti určitě není ani to, že první pořad, který bychom dnes zahrnuli mezi tzv. malé formy, se hrál už na VIII. JH 27. srpna 1938: bylo to pásmo z veršů J. Seiferta „Osm dní“ v provedení SDO z Pardubic. Podobný pořad (scénické obrazy z díla F. Villona „Zpověď básníka“) byl uveden také na XIII. Hronovu; nedá se tedy dobře tvrdit, že malé formy jsou na Hronovech novinkou posledních let, i když ty dnešní vypadají zřejmě jinak.

S Ladislavem Fialou besedoval a z jeho záznamů opisoval

J. VEDRAL

TAK TO MÁ BYŤ

Na hronovské náměstí přibudol nový autobus — reprezentační modrý IKARUS s firmou ZK SLOVAKOFARMA HLOHOVEC. To však samo o sebe nebolo by nič doležité — náměstím Hronova prejdú denne desiatky autobusov rôznej farby a s rôznymi firmennými tabuľkami. Doležité v tomto prípade je to, že ním pricestoval do Hronova kompletný 30 členný divadelný súbor tohto závodu. Verná a poplatná svojej funkcii na tohoročnej prehliadke, prepadla som režiséra tohto súboru dr. Viktora Chrenku a položila mu niekoľko otázok. Ako ste dosiahli toho, že sa na 33. Jiráskovom Hronove môže zúčastniť celý súbor a ako dlho sa zdržíte?

— Z prostriedkov, vyplývajúcich z činnosti nášho súboru, podnikáme každoročné zájazdy — vzdelávacie i rekreačné. Minulého roku sme boli napr. v Poľsku. Tohto roku sme sa rozhodli podniknúť tento náš súborový zájazd na Jiráskov Hronov, kam som ja už mnoho rokov chodieval. Prišli sme v utorok večer a zdržíme sa do jeho ukončenia. Na spiatocnej ceste sa

v nedeľu zastavíme v Brne na Veľkej cene Československa. Škoda, že ste nemohli absolvovať celú prehliadku.

— Naš zámer bol taký. Žiaľ, zmarilo nám ho neuvolnenie niektorých pracovníkov zo zamestnania na celú dobu. No aj tak sme spokojní. Aj táto čiastočná účasť na Hronove bude cenným prínosom pre našu ďalšiu prácu.

Ak sa dobre pamätám na náš vlaňajší rozhovor, je tento rok pre vás jubilejný — nie?

— Áno, v novembri oslávime 15. výročie trvania súboru a jeho nepretržitej činnosti. Chystáme pri tejto príležitosti malú slávnosť s odmenením dlhoročných pracovníkov a s odovzdaním nových súborových odznakov, ktoré budú súčasne legitimáciou každého člena o príslušnosti k nášmu kolektívu.

Dovoľ, aby som za U nás gratulovala už dnes súboru k jeho výročiu a želala príjemný pobyt v Hronove i mnoho úspechov v ďalšej práci.

Zhovárala sa HANKA KRČULOVÁ

350 VOZÍKOV UHLIA V NADPLÁNE

vyfázili na počesť Divadelného súboru ČK MAKYTA Púchov a ich predstavenia divadelnej hry Friedricha Dürrenmatta FYZICI baníci DOLU STACHANOV V RADVANIČIACH, ktorý je ich patronátnym závodom v rámci vystúpenia MAKYTY na 33. Jiráskovom Hronove.

Členovia súboru boli počas svojho pobytu v Hronove hosťami oboch svojich patronátnych závodov — DOLU STACHANOV v Radvaničiach i KOVO-POLU v Polici nad Metují. Radvaničským baníkom odohrali v stredu púchovčania svoju inscenáciu FYZIKOV, besedovali s nimi o hre aj iných spoločných problémoch, pozreli si tamjšie kultúrne zariadenia, pracoviská i okolie a strávili v priateľskom

a srdečnom ovzduší chvíľe oddychu v Broumovských skalách. Najmä členky súboru nezapadnú iste nikdy na svoju návštevu v baniach, keď divadelné kostýmy FYZIKOV zamenili za banícke obleky. Pozornosť, ktorú súboru venoval riaditeľ závodu, predse- da ZV i celé osadenstvo, srdečnosť a úprimnosť, s ktorou sa v oboch patronátnych závodoch strétovali, bude iste patriť k najkrajším zážitkom z vystúpenia na 33. Jiráskovom Hronove.

hkč

Vydáva: PRACOVNÍ VÝBOR 33. JIRÁSKOVA HRONOVA. — Řídí redakční rada: Jan ŠRÁMEK, předseda, Věra DLOUHÁ, Viera SMREKOVÁ a Josef VAVŘIČKA. Redakce: Jiří BÍLÝ, Pavel BOŠEK, Hana KRČULOVÁ, Jaroslav VEDRAL, Fero ZELIEZKA. — Vedoucí redaktor: Jiří BÍLÝ. — Tisk: Moravské tiskárské závody, n. p. Olomouc - provoz 415 HRONOV

N-05*31530

DNES

Kroužky pracují podle programu

13.00 Jiráskovo divadlo

16.00 František Hrubín:

19.00 Křišťálová noc

Po skončení večer. představení bude slavnostní zakončení 33. Jiráskova Hronova

18.30 Promenádní koncert hornické hudby ze Svatoňovic na náměstí

Záběr z gottwaldovské inscenace Křišťálové noci.

(Foto Minc)

Z mimoprehlídkových představení. V Lounech hráli Brechtovu Matku kuráž